

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **P.L.**

skazanego z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 września 2023 r.,
zażalenia skazanego i jego obrońcy na zarządzenie Przewodniczącej V Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 29 maja 2023 r.,
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1965/22,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. i art. 458 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku P.L. z dnia 16 marca 2023 r. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 1965/22 (k. 2038). Z uzasadnienia powyższej decyzji wynika, że wprawdzie skazany wskazywał na złożenie ww. wniosku już w dniu 16 grudnia 2022 r., to w aktach sprawy brak takiego dokumentu. Również korespondencja z Zakładu Karnego w S. z dnia 23 maja 2023 r. potwierdza, że w dacie wskazanej przez skazanego taki wniosek nie został nadany. Z informacji tej wynika, że ostatnie pismo kierowane do Sądu Okręgowego w Gdańsku zostało przez skazanego nadane w dniu 8 grudnia 2022 r. Zatem wniosek skazanego z 16 marca 2022 r. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2022 r.,

sygn. akt V Ka 1965/22 został złożony po upływie terminu zawitego, który upłynął w dniu 22 grudnia 2022 r.

Powyższe zarządzenie zaskarżył zarówno sam skazany, jak i jego obrońca.

P.L. w zażaleniu podniósł, że nie ma żadnego wpływu na organizację pracy zakładu karnego, w tym prowadzenie ewidencji wysyłanych przez osadzonych pism urzędowych. Ponadto wniosek powinien złożyć jego obrońca, co jest jego obowiązkiem. Tymczasem kwestii tej z nim nie konsultował i nie podpisał pisma o rezygnacji ze złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Został tym samym pozbawiony prawa do obrony z przyczyn od niego niezależnych (k. 2045).

Z kolei obrońca skazanego zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia wynikający z niesłusznego uznania, iż w aktach sprawy brak jest dowodu na złożenie przez skazanego w Zakładzie Karnym dnia 16 grudnia 2022 r. wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, bez wszechstronnego sprawdzenia tej okoliczności, co w konsekwencji wywołuje przedwczesne negatywne skutki dla wymienionego. W efekcie wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i uwzględnienie wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2022 r. lub uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy „do dalszego wyjaśnienia przez Sąd Okręgowy w Gdańsku” (k. 2047-2048).

P.L. złożył również do akt sprawy pismo z dnia 26 czerwca 2023 r., w którym ponownie podnosił, że nie ponosi odpowiedzialności za zaniechania obrońcy czy działanie Poczty Polskiej. Wyjaśniał ponadto, że wniosek o uzasadnienie złożył w dniu 8 grudnia 2022 r., co zostało potwierdzone przez Zakład Karny w S., lecz korespondencja ta nie dotarła do Sądu Okręgowego w Gdańsku (k. 17 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k., strona może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Wyjątek od tej

reguły dotyczy oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku. W takiej sytuacji termin na złożenie wniosku o uzasadnienie biegnie od dnia doręczenia mu wyroku (art. 422 § 2a k.p.k.).

W realiach procesowych rozpoznawanej sprawy, P.L. został pouczone o możliwości złożenia wniosku o sprowadzenie na rozprawę apelacyjną w dniu 15 grudnia 2022 r. (k. 1943), z którego to prawa nie skorzystał. Ponadto był reprezentowany w postępowaniu odwoławczym przez obrońcę z wyboru w osobie adw. M.W. Zatem termin do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji wynosił 7 dni od daty jego ogłoszenia, co miało miejsce w dniu 15 grudnia 2022 r. W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że wniosek z dnia 16 marca 2023 r. został złożony po terminie, a zatem słusznie odmówiono jego przyjęcia, zgodnie z art. 422 § 3 k.p.k.

Oceny tej nie zmienia nieudolna próba wykazania, że skazany wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku złożył w administracji Zakładu Karnego w S. już w dniu 16 grudnia 2022 r. Wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego, kwestia ta była wnikliwie badana przez sąd odwoławczy. Takiego pisma nie ma w aktach sprawy, a P.L. nie posiada dowodu jego nadania. Co więcej, z informacji uzyskanej z ww. jednostki penitencjarnej wynika, że w grudniu 2022 r. skazany wysłał tylko jedną korespondencję urzędową do Sądu Okręgowego w Gdańsku, która dnia 8 grudnia 2022 r. została przekazana do operatora pocztowego Poczta Polska (k. 2036). Zatem twierdzenia skarżącego, że dochował terminu wskazanego w art. 422 § 1 k.p.k., składając wniosek o sporządzenie i doręczenie mu wyroku sądu odwoławczego dzień po jego wydaniu, są gołosłowne.

Całkowicie niewiarygodne są również tłumaczenia skazanego zawarte w piśmie z dnia 26 czerwca 2023 r., w którym z kolei podnosił, że jego błąd musiał polegać na zbyt szybkim wysłaniu wniosku o uzasadnienie, co miało miejsce 8 grudnia 2022 r. Wskazywał, że omyłka ta mogła wyniknąć z faktu, iż „i 8.12 i 15.12 to czwartek i stąd mogłem się pomylić i zbyt szybko wysłałem wniosek o uzasadnienie który jak widać i co zostało potwierdzone przez Administrację ZK, nie

doszedł” (k. 17 akt SN). Rzecz jednak w tym, że w aktach sprawy znajduje się korespondencja skazanego do Sądu Okręgowego w Gdańsku złożona w administracji Zakładu Karnego w Sztumie w dniu 8 grudnia 2022 r. (k. 1957-1959). Nie jest to wniosek o uzasadnienie wyroku, a pismo o wnikliwe skontrolowanie wyroku sądu pierwszej instancji. Wynika z niego ewidentnie, że miało ono charakter pisma procesowego przed rozpoznaniem apelacji. Tym bardziej, że skazany doskonale znał termin rozprawy apelacyjnej, o którym został zawiadomiony w dniu 25 października 2022 r. (k. 1961).

Reasumując, złożenie przez skazanego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego w dniu 16 marca 2023 r. nastąpiło po terminie, co w pełni uzasadniało odmowę jego przyjęcia (art. 422 § 3 k.p.k.). Oceny tej nie zmieniają ewentualne zaniedbania po stronie obrońcy z wyboru, które to kwestie mogą być podnoszone na etapie postępowania o przywrócenie terminu zawitego. Zresztą należy zauważyć, że w aktach sprawy zalega taki wniosek z dnia 1 maja 2023 r. (k. 2029), który winien być rozpoznany odrębnie w trybie określonym w art. 126 k.p.k.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

(P.B.)

[f.n]